

Brangūs draugai,

Kaip džiaugiuosi, galėdamas su jumis visais pasidalinti paties popiežiaus Pranciškaus pasirašytu laišku, su Jo asmenišku palaiminimu! Popiežius mums dėkoja už aukas, kurias surinkome per piligriminės kelionės į Švč. Mergelės Marijos šventoves visame pasaulyje Šventųjų Gailestingumo Metų progą, ir kurias paaukojome jo gailestingumo darbams.

Tačiau popiežius Pranciškus neapsiribojo vien padėka; jis panorė mums parodyti, į ką turime žiūrėti, norėdami toliau eiti savo keliu taip, kad drąsiai liudytume „krikščioniško gyvenimo autentiškumą“. Prašau jūsų atidžiai perskaityti ir apmąstyti šį laišką, padedant draugams Brolijos grupelėse vis geriau jį suprasti, kad vertintume jo turinį. Dievas niekada nesiliauja mūsų stebinęs. Kaip galime nebūti apimti nuostabos ir dėkingumo už šią netikėtą dovaną iš tėvo, kuriam taip rūpi jo vaikų likimas!

Linkiu, kad Kristus mus rastų pasirengusius priimti tą būdą, kuriuo Jis nusprendė pas mus ateiti per šias mūsų gyvenimo Kalėdas. Tai nėra savaimė suprantama; kaip kun. Giussani per Adventą mums visada primindavo: galime laukti Jo atėjimo, tačiau išties nemylėti to būdo, kuriuo Jis kaskart pasirenka ateiti. Prašykime Mergelės Marijos, kad mus padarytų atvirus kaip ji Paslapties, mus aplankančios šiandien, staigmenai. Primygtinai prašau, kad nebūtų dienos be maldos už popiežių Pranciškų, kaip jis kiekvieno iš mūsų paprašė.

Laimingų Šventų Kalėdų.

Jūsų Julián Carrón

2016 m. gruodžio 21 d.

D.S.M., 2016 m. lapkričio 30 d.

Gerbiamas kun. Julián,

Dėkoju jums ir visai Comunione e Liberazione Brolijai už aukas, kurias surinkote per piligrimines keliones ir kurias dosniai panorote atsiųsti mano Gailestingumo Darbams.

Mano širdį džiugina ir mane paguodžia tai, kad iš daugiau nei dviejų šimtų Švč. Mergelės Marijos šventovių Italijoje ir visame pasaulyje daugybė žmonių nusprendė eiti gailestingumo keliu, vedami dalijimosi su vargstančiais dvasios. Išties vargstantieji mums primena krikščioniškojo gyvenimo esmę. Šv. Augustinas moko: „Kai kuriems lengviau išdalinti savo turtus vargšams, nei patiems tapti vargdieniais Dieve“. Toks neturtas yra būtinas, nes parodo tai, kas iš tikrųjų yra mūsų širdyje: mums reikia Jo. Todėl einame pas vargšus ne dėl to, kad jau žinome, jog vargstantysis yra Jėzus, bet tam, kad vėl atrastume, jog tas vargstantysis yra Jėzus. Šv. Ignacijus Lojola savo ruožtu prideda, kad „neturtas yra motina ir siena. Neturtas kuria, tai – motina, kuria dvasinį gyvenimą, šventumo gyvenimą, apaštalinį gyvenimą. Jis taip pat ir siena, gina. Kiek dvasinių nelaimių kilo iš neturto nebuvimo“.

Pasaulyje, kurį kankina pelno logika, kurianti naujas nepritekliaus formas ir atmetimo kultūrą, nesiliauju prašyti malonės, kad Bažnyčia būtų neturtinga ir neturtingiesiems. Tai nėra liberali programa, tai – radikali programa, nes reikalauja grįžti prie ištakų. Grįžti prie ištakų nereiškia tenkintis praeitimi, tai – jėga drąsiai pradžiai, nukreiptai į rytojų. Tai – švelnumo ir meilės revoliucija. Todėl ir jūsų prašau dėti pastangas šiam tikslui pasiekti. Linkiu, kad jūsų darbą lydėtų ramybė ir vaisiai, ir kad drąsiai liudytumėte krikščioniško gyvenimo autentiškumą.

Visiems ir kiekvienam iš širdies siunčiu Viešpaties palaiminimą.

Prašau, nepamirškite ir toliau melstis už mane.

Pranciškus